

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: LÆKATTEN.

Citation: Kaalund, H. V.: "LÆKATTEN.", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 231. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund01-shoot-workid78458/facsimile.pdf> (tilgået 23. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Svinet pløjer i Muld med sin Tryne,
da kommer saa mangan en Orm tilsyne;
det er Jagt efter Andens Smag,
Svinet gaar for, og Anden bag,
de tage det ej med Retterne nøje,
det kan man kalde at høste og pløje!

LÆKATTEN.

Den Lækat titter fra Gjærdet ud:
Jeg synes, det tegner til Sne og Slud,
henad December det maa vist lakke,
nu faar jeg nok snart min Vinterfrakke.
Jeg tager de smaa hvide Handsker paa,
Vorherre mig lod for Kulden faa.

Dens brune Skind fra Sommerens Tid
nu blev til en Hermelinskaabe hvid:
naar Jægeren gik paa den lyse Sne,
han kunde ej Hermelinsdyret se;
det smuttede ind under Gjærdelyet,
dér sad det og saae paa Nytaarsnyet.

GRISENE.

Søen:

Skammer Jer, Børn, vort Liv er for kort,
til vi med Lege tør fjase det bort.
Vænne man maa sig til Alvor itide,
Møddingen, ser I, det er det Solide.
Hvis I ej høre Formaningen min,
blive I aldrig anstændige Svin.

Grisene agted paa Moderens Stemme;
alle de havde det bedste Nemme,
lytted ej efter Fuglenes Sang,
grynted og died den Dag saa lang.
Større Fornøjelse kjendte de ikke,
end faa sig for Tørsten en Taar at drikke.

HESTEN OG FØLLET.

Føllet:

Moder, jeg længes, faar jeg ej Lov
snart til at bære Sko paa min Hov?

Moderen:

Daarlige Barn, en Træl vil Du være,
højt paa din Ryg skal en Rytter Du bære,